

[Holger Andersen.]

foran Forholdene Syd for Grænsen. Nuvel, det er vel ikke i og for sig det ærede Medlems Mening, men vi er villige til at undersøge dette, og hvis det virkelig viser sig, som det ærede Medlem paastod i sin Tale forleden, hvori han opererede med forskellige Tal, at Følgen af den nye tyske Forordning er, at der ydes væsentlig større Tilskud til danske Privatskoler Syd for Grænsen, end Tilfældet omvendt er nu Nord for Grænsen, saa er vi rede til fordomsfrit at virke med til, at der træffes en Ordning, der i alt Fald ikke er ringere end den, der er Syd for Grænsen, hvormed dog ingenlunde er sagt, da vore Forhold jo ofte er anderledes, at vi skal indrette os ganske paa samme Maade, efter ganske de samme Principper, saa at det bliver en skematisk Kopi deraf — det tror jeg heller ikke er det ærede Medlems Mening, hvis jeg har forstaaet ham ret.

Men siden jeg nu taler om Ønskeligheden af at faa den mest ligelig mulige Behandling Syd og Nord for Grænsen, vil jeg henlede det ærede Medlem Hr. Schmidts Opmærksomhed paa et Forhold, hvor han muligvis raader over Indflydelse til at hidføre en Bedring Syd for Grænsen. Jeg tænker her paa den store Forskel, der er i Beskatningen af Privatskolebygninger og lignende Bygninger Nord og Syd for Grænsen. Medens disse heroppe er afgiftsfri, saa vidt det drejer sig om den statslige Beskatning, og medens der med Hensyn til den kommunale Beskatning er tillagt Kommunalbestyrelsen en vidtgaaende Beføjelse til helt eller delvis at fritage Privatskoler, Gymnastikhuse, Idrætspladser, Forsamlingshuse o. s. v. for saadanne Afgifter, er Forholdet Syd for Grænsen det, at lignende danske Institutioner dér maa udrede en endog betydelig Skat, skønt det er mig bekendt, at der fra visse Sider i tyske Kredse har været Bestræbelser i Gang for at hidføre Ændringer heri. Jeg maa saaledes have Lov til at nævne, at i det forløbne Aar har en Skole som Tivoli-Skolen i Flensborg i Bygnings- og Grundskat alene maattet udrede ikke mindre end 4 700 Rmk., og at en rent kulturel Institution som Flensborghus, hvor det danske Bibliotek har til Huse, og som er et dansk Samlingssted, i Grundskat og Huslejeskat, Korporationsskat m. m. har udredet mellem 6 000 og 7 000 Rmk. Jeg vil henstille til det ærede Medlem, at han benytter sin Indflydelse til at virke hen til, at en saadan Ulighed Nord og Syd for Grænsen kan blive ophævet. Jeg tvivler ikke om, at det ærede

Medlem, hvis han vil gøre sin Indflydelse gældende, vil kunne lægge et betydeligt Lod i Vægtskaalen i saa Henseende.

Jeg skal derefter med nogle Bemærkninger vende mig til Lovforslagets § 2. Medens jeg kan være enig med det ærede Medlem Hr. Schmidt i, at Privatskoler med tysk Undervisningssprog maa anses som et nødvendigt Led i den for det tyske Mindretal naturlige og paakrævede Omsorg paa Skolevæsenets Omraade — heri adskiller jeg mig altsaa i min Opfattelse fra den socialdemokratiske Ordfører, der talte ved Lovforslagets Behandling i Tirsdags, — saa maa jeg med Henblik paa § 2 vedblivende stille mig paa det Standpunkt, som kom til Udtryk i den højtærede Undervisningsministers Svar til det ærede Medlem, og som ogsaa det ærede Medlem Hr. Chr. Ernst Christensen gav sin Tilslutning. Jeg ser ikke rettere end, at det tyske Mindretal ikke kan stille det Krav, at Staten skal drage Omsorg for, at der oprettes højere private og kommunale Skoler med tysk Undervisningssprog med Eksamensret. Det tyske Mindretal har Krav paa Tilfredsstillelse af sit kulturelle Behov, være sig i Form af Folkeskoler eller i Form af visse højere Skoler, Mellemskoler, som vi ogsaa har indrettet, og som den højtærede Minister henviste til, f. Eks. en tysksproget Mellemskole, der i Virkeligheden er Udtryk for tysk Kultur og udelukkende hviler paa tysk Kultur, hvilket ogsaa blev stærkt fremhævet i det Svar, den højtærede Minister i Fjor gav paa den tyske Skoleforenings Henvendelse. Men at man skulde kunne kræve af den danske Stat, at den skulde oprette en statslig eller kommunal højere Skole eller give en højere tysk Privatskole med tysk Undervisningssprog, hvor der undervises i Dansk som Hovedfag, Eksamensret, det kan jeg ikke give min Tilslutning til. Til disse Skolers Uddannelse knytter sig som sagt ganske bestemte Rettigheder; de Eksamensbeviser, der udfærdiges af dem, giver Adgang til Embeder i Statstjenesten, for Realeksamens Vedkommende i Trafiketaterne m. m. og for Studentereksamens Vedkommende til Universitetet med efterfølgende Embedseksamen, og det maa derfor efter min Mening kræves, at Statens Uddannelse af sine Embedsmænd hviler paa et for hele Landet fælles Grundlag. En modsat Opfattelse vilde efter min Mening i Virkeligheden føre tilbage til Helstaten, til, at man havde et dansk-tysk Monarki, og ikke en dansk Enhedsstat, i hvilken der lever et i Forhold til den øvrige Befolkning lille Nationalitetsmindretal. Paa dette Punkt er